

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/90/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

62/2017. (IV. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. február 24-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2017. április 27-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, valamint alapjogot sértő intézkedés nem megállapítható. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. február 24-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2017. február 3-án a lányával és a vejével a [...] faluházban tartott „retro buli” rendezvényen vettek részt. Egy számára ismeretlen hölgy megvádolta a férje kabátjának az ellopásával és a biztonsági őrtől a megmotozását követelte. Az örök rendőri intézkedést kérték és ők is minősíthetetlen viselkedést tanúsítottak a panaszossal és a lányával szemben is. A panaszos elmondta, hogy hallás-és mozgássérült, így kérte a kiérkező járőröket – és a lánya is a segítségére sietett –, hogy a fogyatékoságaira tekintettel részt vehessen a lánya a motozáson és a gyanúsított meghallgatáson. Ezt a rendőrök azonnal, durva hangnemben elutasították. Ráadásul az egész intézkedés alaptalan és megalázó volt. Mivel a panaszos kis faluban él, ezért az eljárás miatt jelentős erkölcsi kár

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

érte. Az alaptalan vádért és az embertelen, megalázó intézkedésért se, a rendőrök, sem a biztonsági őr, sem az alaptalanul vádaskodó hölgy nem kért elnézést.

A panaszos ezen indokokra kéri a Testületet, hogy vizsgálja ki az ügyét és az elszenvedett erkölcsi kár után kártérítést, valamint az intézkedő rendőrök felelősségre vonását végezze el.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az „Intézkedés leírása” elnevezésű dokumentumot, amelyből megállapítható, hogy a panaszossal szemben P. L. P. r. főrm. intézkedett 2017. február 4-én 0 óra 20 perckor a [...] 1. szám alatt. A rendőr a panaszos igazoltatását végezte el (rajta kívül T. M. N. E. [...] -i lakost és K. L. [...] -i lakost is igazoltatták). A három személlyel szemben igazoltató lap kitöltésére is sor került. P. L. P. r. főrm-rel együtt intézkedett P. Z. c. r. tzls.

2) P. L. P. r. főrm. [...] KMB-ja 2017. február 10-én kelt jelentésében előadta, hogy 2017. február 4-én 0 óra 10 perckor a [...] 1. szám alatti faluház előtt közterületen tartózkodott a szolgálata teljesítése során. A fenti faluházban a „Retro 12” elnevezésű zenés-táncos rendezvény folyt. A fenti hely előtt közterületen vele személyesen vette fel a kapcsolatot a rendezvény belső biztosítását végző [...] Kft. egyik biztonsági őre, aki közölte, hogy a faluházon belül ismeretlen körülmények között eltűnt egy télikabát, amellyel kapcsolatban a kabátot kereső személy egy szintén a rendezvényen résztvevő idős hölgyet hozott összefüggésbe. A biztonsági őr ezzel kapcsolatban kérte az intézkedést.

A Faluház épületében megjelenve a bejárat melletti kis irodahelyiségben tartózkodott a biztonsági őr elmondása szerint a kabátot kereső személy által a kabát eltűnésével összefüggésbe hozható személy a panaszos, illetve szintén az [...] Kft. egy másik biztonsági őre K. L.

A fenti Faluház iroda helyiségének belsejében a csukott ajtónál, a rendőr és K. L. biztonsági őr jelenlétében a panaszos a nála lévő táskák tartalmát kipakolta, de télikabát nem volt a táskában. Elmondta, hogy az esetleges kabát eltűnési esetről információt közölni nem tud.

A továbbiakban a rendőr felvette a kapcsolatot az irodán kívül a Faluház bejáratánál tartózkodó T. M. N. E-rel, aki közölte, hogy a férjével (T. G-ral) érkezett a rendezvényre 2017. február 3-án 21 óra 30 perckor. Ekkor rakta le a férje a kabátját a faluházon belül a táncter oldalán lévő egyik székre, majd őrizetlenül hátrahagyta. A rendezvényen résztvevő egyik rokonuk leittasodott, így a férje ezt a rokont hazavitte. T. M. N. E. még ezt követően is a rendezvény területén maradt. 0 óra körüli időben a férje telefonált neki, hogy a kabátját hátrahagyta a táncter oldalán és megkérte őt, hogy vigye haza a kabátot. T. M. N. E. a férje kabátját nem találta, ugyanakkor egy a táncteren tartózkodó idős hölgyre figyelt fel, aki több táskát birtokolt. Kezdetben az idős hölgytől érdeklődött a kabát esetleges hollétével összefüggésben, majd megkérte őt arra, hogy mutassa meg neki a táskák tartalmát. Ezt az idős hölgy határozottan visszautasította. Ezt követően gyanította, hogy a kabát eltűnésével összefüggésbe hozható a hölgy. Miután a rendőr tájékoztatta T. M. N. E-t, hogy az

idős hölgnél kabát nem volt, ezt követően T. M. N. E. odament a panaszoshoz és bocsánatot kért tőle. A továbbiakban arra vonatkozó információ nem merült fel, hogy bárki is látta volna azt, hogy a panaszos a táncterről idegen tárgyat elpakolt volna.

T. M. N. E. közölte, hogy a férje eltűnt kabátja kb. 5000 Ft értékű, fekete alapon piros az elején, az ujján fehér csíkokkal.

A panaszos rámutatva T. M. N. E-re közölte, hogy szükségesek lennének részére a hölgy adatai. A panaszossal közölte a rendőr, hogy az adatokat nem adhatja ki, nem közölheti a részére, az adatok kikeresésével összefüggésben a részére a felvilágosítást a rendőr megadta.

A fenti cselekmények elvégzésénél jelen volt P. Z. r. tzls.

A rendezvény végén a rendőr felvette a kapcsolatot a ruhatár személyzetével és a Faluház vezetőjével, akik közölték, hogy a leírásnak megfelelő kabátot jelenleg nem találtak. 2017. február 7-én 18 óra 25 perckor és 18 óra 35 perckor T. M. N. E-rel a rendőr megkísérelte telefonon keresztül felvenni a kapcsolatot, a készülék kicsöngött, de azt senki nem vette fel.

2017. február 7-én 18 óra 30 perckor telefonon keresztül felvette a kapcsolatot B. R-dal, aki a Faluház vezetője; ő közölte, hogy a kabáttal összefüggésben újabb információja nincs, továbbá elmondta, hogy a Faluház belső területének azon részei, amelyet a rendezvényen résztvevő vendégek igénybe vehettek nincsenek bekamerázva.

2017. február 7-én 18 óra 49 perckor T. M. N. E. visszahívta telefonon a rendőrt és közölte, hogy 2017. február 4-én a délelőtti órákban a férje megjelent a Faluházban, ahol átvette a kabátját, tehát a kabátot megtalálta, de bővebb részleteket nem tudott közölni, mivel a férje jelent meg és vette át a kabátot.

3) P. L. P. r. ftörm. [...] KMB-ja 2017. március 17-én egészítette ki a jelentését, amelyben előadta, hogy a panaszossal szemben 2017. február 4-én hajtottak végre rendőri intézkedést a [...] 1. szám alatti Faluházban. A rendőr szolgálata teljesítése során. 2017. február 4-én 0 óra 10 perckor a Faluház előtt, közterületen tartózkodott. A Faluházban a „Retro 12” elnevezésű zenés-táncos rendezvény folyt. A fenti hely előtt közterületen vele személyesen vette fel a kapcsolatot a rendezvény belső biztosítását végző [...] Kft. egyik biztonsági őre, aki közölte, hogy a faluházon belül ismeretlen körülmények között eltűnt egy télikabát, amellyel kapcsolatban a kabátot kereső személy egy szintén a rendezvényen résztvevő idős hölgyet hozott összefüggésbe. A biztonsági őr ezzel kapcsolatban kérte a rendőri intézkedést. Az intézkedés jogalapját a fenti bejelentés során a rendőr tudomására hozottak és az intézkedésre való felkérés képezte. A bejelentés alapján nem volt kizárható, hogy eltulajdonítás állhat a kabát eltűnés mögött, így az intézkedés célja annak ellenőrzésére irányult, hogy a kabát eltűnése mögött eltulajdonítás áll-e.

A rendőr nem emlékszik arra, hogy a panaszos leánya említette volna, hogy az édesanyja hallás-illetve mozgássérült, de a panaszos leánya ténylegesen a rendőri intézkedéskor (annak helyén, a helyiségben) nem volt jelen. Vele az iroda helyiségbe, a rendőr által történő bemenetel előtt beszélt az intézkedő. A panaszos említette, hogy mozgássérült (közlése szerint csípő és derék problémái vannak), de nem említette azt, hogy hallássérült lenne. A panaszosnál egy kerek tolható keret volt látható (pontos nevét nem tudja a tárgynak), ezen

volt a (táskák felső részét tekintve) a keze magasságában több szövettáska, amelyek tartalma kívülről nem volt látható. A fenti körülményeket figyelembe véve nem állt fent olyan helyzet, hogy a hölgy tudomására hozott mozgássérültségéből adódóan bővebb intézkedések megtételét indokolta volna az intézkedés végrehajtása előtt. A táskák kipakolásakor előre láthatóan hajolnia nem kellett.

A panaszos az intézkedés során nyugodt volt, de arrogánsan viselkedett. A táskák tartalmát többszöri felszólítást követően volt hajlandó kipakolni, de minden rendőri közlést azonnal megértett. Az első két felszólítást követően azonnal az a válasz érkezett tőle, hogy „pakolja ki maga”. A továbbiakban a panaszos hajlandó volt saját maga a táskáiból kipakolni, de ennek során rendkívül arrogánsan a táskáiban lévő ruhaneműket egyesével a kezébe véve és fejmagasságig emelve, azokat széthajtva bemutatta, majd azokat elengedte és a földre dobálták. A panaszos többször közölte a rendőrökkel, hogy ne várják el, hogy a táskái tartalmát ilyen formán a földre dobálja, de közölte, hogy ez őt egyébként nem érdekli.

Az intézkedés során, a panaszos idős korát is figyelembe véve, tisztelettudó hangnemet ütöttek meg vele szemben a rendőrök. A panaszos részére közölték az intézkedés célját és amennyire lehetett segítőkészek voltak vele. A panaszos által kifejtett magatartásból eredően a csomagátvizsgálás végeztével a kis irodahelyiség talaját a kipakolt ruhaneműk borították. Azt figyelembe véve, hogy az intézkedés alá vont általi visszapakolást a panaszos jelenlétében a rendőrök végezték el, a panaszos kímélése érdekében. Már az intézkedés kezdetekor is a panaszos a rendezvény vendégei részére meg nem nyitott elkülönített iroda helyiségben tartózkodott, így a rendezvényen résztvevő illetéktelen személyek nem látták az intézkedést. A panaszoson és a két rendőrön kívül egy biztonsági őr is jelen volt, aki a rendezvény biztosításában vett részt. Ruházatátvizsgálásra intézkedés nem történt, mert a panaszoson lévő ruházat alkalmatlan volt arra, hogy esetlegesen abban egy télikabátot elrejtсен.

A fentiekben közöltek alapján az intézkedő nem tartja valószínűnek, hogy a rendőri intézkedés alaptalan és megalázó lett volna, illetéktelen személy a rendőri intézkedést nem láthatta, mivel az csukott ajtajú irodában került végrehajtásra. Az intézkedésről jelentés készült, amely a [...] számon került iktatásra a jelentés tartalmazza azon személy ügyre vonatkozó közlését, amely személy az intézkedés alá vont panaszost a kabát eltűnésével összefüggésbe hozta. A panaszos olyan jellegű kijelentést nem tett az intézkedés során, hogy az intézkedés sérelmet jelentett volna a számára, de azon személy arra irányuló kijelentését, amely őt a kabát eltűnésével összefüggésbe hozta azt nehezményezte. A panaszos a helyszínen kérte ezen személy adatait a rendőrtől, de azokat nem adta ki neki; e tekintetben is információt tartalmaz a rendőri jelentés.

A panaszos egyebekben a [...] KMB irodában feljelentést tett ismeretlen személlyel szemben rágalmozás miatt azon okból kifolyólag, hogy őt a kabát eltűnésével meggyanúsította a kabátot kereső személy. A feljelentés alapján keletkező [...] bü. számú ügyet az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező [...] Járásbíróság részére áttették az eljárás lefolytatása céljából.

4) P. Z. c. r. tzls. [...] KMB 2017. március 19-én készítette el a sérelmezett rendőri intézkedés vonatkozásában a jelentését, amelyben előadta, hogy 2017. február 3-án 19 óra 2017. február 4-én 7 óra közötti időben a [...] Rendőrőrs működési területén járőrrel közösen látott el szolgálatot. Az eligazításon meghatározottak szerint felvették a kapcsolatot a [...] Faluház előtt a [...]-i körzeti megbízottal, valamint a [...]-i polgárőrökkel, akikkel ott közösen láttak el

szolgálatot az éjszaka folyamán a Faluházban megrendezett „Retro” zenés rendezvény környezetében annak biztosítása végett. 2017. február 4-én 0 óra 10 perc körüli időben a Faluház előtt a [...]i KMB-tal felvette a kapcsolatot a rendezvény biztosítását végző egyik biztonsági őr, aki közölte, hogy a faluházon belül ismeretlen körülmények között eltűnt egy télikabát, amellyel kapcsolatban a kabátot kereső személy egy szintén a rendezvényen résztvevő idős hölgyet hozott összefüggésbe. A biztonsági őr ezzel kapcsolatban kérte az intézkedést. Az intézkedés jogalapját a fenti bejelentés során tudomásra hozottak és az intézkedésre való felkérés képezte. A bejelentés alapján nem volt kizárható, hogy az eltulajdonítás állhat a kabát eltűnése mögött. Az intézkedés célja annak ellenőrzésére irányult, hogy az eltulajdonítás állhat-e a kabát eltűnésének a hátterében.

A panaszos lánya nem említette, hogy a panaszos mozgás-, illetve hallássérült. A panaszos lánya ténylegesen a rendőri intézkedéskor a rendezvény bejáratánál az épületben tartózkodott. Vele a [...]i körzeti megbízott beszélt. A panaszossal a rendezvény bejárata mellett nyíló kis iroda helyiségben intézkedtek, nem a rendezvényen részt vevő személyek előtt. A panaszos említette, hogy mozgássérült, közlése szerint csípő és derék problémái vannak, de nem említette azt, hogy hallássérült lenne. Mozgást segítő kerek, tolható kerettel közlekedett, erre voltak felakasztva a táskái, zacskói. A fenti körülményeket figyelembe véve nem állt fent olyan helyzet, hogy a hölgy tudomására hozott mozgássérültségéből adódóan bővebb intézkedések megtételét indokolta volna az intézkedés végrehajtása előtt. A táskák kipakolásakor előre láthatóan hajolnia nem kellett.

A panaszossal közölték, hogy intézkedésük során igazoltatni szeretnék, valamint a csomagját át akarják vizsgálni. A közlésüket láthatóan tudomásul vette. Az intézkedés során nyugodt volt, de arrogánsan viselkedett. A táskák tartalmát többszöri felszólítást követően volt hajlandó kipakolni, de minden közlésüket megértette. Az első két felszólítást követően azonnal az a válasz érkezett tőle, hogy „pakolja ki maga”. A továbbiakban a panaszos hajlandó volt saját maga a táskáiból kipakolni, de ennek során rendkívül arrogánsan a táskáiban lévő ruhaneműket egyesével a kezébe véve, széthajtva bemutatta, majd a ruhákat elengedve a földre dobálta. A rendőrök közölték vele, hogy nem várják el, hogy a táskái tartalmát ilyen formán a földre dobálja le.

Az intézkedés során a panaszos idős korát is figyelembe véve, tisztelettudó hangnem jellemezte a rendőri intézkedést. A panaszos részére közölték az intézkedés célját és amennyire lehetett segítőkészek voltak a panaszossal szemben. A panaszos által tanúsított magatartásból eredően a csomagátvizsgálás végeztével a kis iroda helyiség talaját a kipakolt ruhaneműk borították. Azt figyelembe véve, hogy az intézkedés alá vont általi visszapakoláshoz már erőteljesen le kellett volna hajolnia a panaszosnak, így a táskákba a rendőrök pakoltak vissza azért, hogy a panaszost kíméljék. Rajtuk kívül az irodában jelen volt egy fő biztonsági őr, aki a rendezvény biztosításában vett részt. A ruházatátvizsgálásra intézkedés nem történt, mert a hölgyön lévő ruházat alkalmatlan volt arra, hogy esetlegesen télikabátot elrejtse.

A rendőri intézkedés nem volt megalázó és alaptalan. Illetéktelen személy a rendőri intézkedést nem láthatta, mivel az csukott ajtajú irodában került végrehajtásra. Az intézkedésről rendőri jelentés készült [...] számon. A panaszos olyan jellegű kijelentést nem tett az intézkedés során, hogy az intézkedés sérelmet jelentett volna számára. Azt sérelmezte, hogy a kabát eltűnését bejelentő személy őt hozta kapcsolatba annak eltűnésével. Az

intézkedés alá vont a helyszínen kérte ezen személy adatait. Ezzel kapcsolatban a jogi lehetőségekről a panaszost tájékoztatták.

5) K. A. r. ezredes 2017. március 21-én kelt feljegyzésében rögzítette, hogy a panaszos által, a 2017. február 22-én benyújtott és a Testület által iktatott beadványát, valamint az intézkedő rendőrök által készített jelentéseket áttanulmányozta.

A rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a panaszos által kifogásolt intézkedés jogszerűen és szakszerűen történt. Az intézkedők részéről mulasztás nem merült fel, az intézkedésük az előírásoknak megfelelt.

Az őrsparancsnok véleménye szerint a panaszos beadványában leírtak – a rendelkezésére álló iratokból megállapíthatóan – nem megalapozottak.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban) Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testületnek első körben a saját hatáskörét kellett megállapítania, hiszen a panaszos beadványában olyan kifogásokat is a Testület tudomására hozott, amelyek a hatásköri szabályok vizsgálatát vonták maguk után. A panaszos ugyanis kérelmezte erkölcsi kárának a megtérítését és az intézkedő rendőrök felelősségre vonását.

1) A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A Testület a panaszos által kérelmezett erkölcsi kártérítés kapcsán – a fentebbi rendelkezésre tekintettel – hatáskörének a hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület jelzi, hogy a kártérítési igények elbírálása magánjogi igénynek minősül, amelyet arra irányuló, indokolással és bizonyítékokkal ellátott keresetlevél alapján polgári peres

bíróság vizsgál meg és amennyiben az igényt megalapozottnak találja, kártérítést (sérelemdíjat) ítél meg a károsult részére.

Figyelemmel arra, hogy a Testület magánjogi igények tárgyában nem határozhat – hiszen azzal elvonná a polgári bíróság hatáskörét – így a panaszos erkölcsi kártérítésre vonatkozó sérelmét érdemben nem vizsgálhatta meg, hiszen azt számára az Rtv. fentebb hivatkozott rendelkezése kizárja.

b) A panaszos ezen kívül kérelmezte a Testületet, hogy az álláspontja szerint jogszerűtlen intézkedést foganatosító rendőröket vonja felelősségre.

Tekintettel arra, hogy a Testület nem gyakorol fegyelmi jogkört a rendőrség állományába tartozó személyek felett, így nem jogosult fegyelmi eljárás lefolytatására és így a rendőrök felelősségre vonására. A Testület tájékoztatja a panaszost, hogy fegyelmi kérdésekben a rendőrség, saját hatáskörében, fegyelmi eljárás keretében dönt, amely eljárás megindítására, lefolytatására, esetleg felügyeletére a Testület nem rendelkezik hatáskörrel.

Erre tekintettel a Testület nem intézkedhetett a panaszolt intézkedést lefolytató rendőrök felelősségre vonása iránt, hiszen hatásköri szabályai ezt kizárják.

IV.

A Testület – a rá irányadó hatásköri szabályok alapján – érdemben megvizsgálta eljárásban a panaszossal szemben végrehajtott rendőri intézkedést és az intézkedés végrehajtásának módja kapcsán felhozott panaszosi sérelmeket, amelyek kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében szabályozott emberi méltósághoz, a VI. cikkében foglalt jó hírnévhez, a XIII. cikkben rögzített tulajdonhoz fűződő és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta meg, hogy vajon a rendőrség kellő jogalap birtokában kezdeményezett a panaszossal szemben intézkedést.

A panaszos beadványában megkérdőjelezte a vele szemben végrehajtott rendőri intézkedés jogosságát, hiszen az véleménye szerint alaptalan volt, hiszen annak az alapját egy alaptalan vád képezte.

A rendőrség tényelődása értelmében két fő rendőr szolgálata során rendezvénybiztosítási feladatokat látott el, figyelemmel arra, hogy a [...] faluházban zenés-táncos estet tartottak. 2017. február 4-én, 0 óra 10 perc körüli időben a rendezvényt biztosító egyik biztonsági őr jelezte az egyik rendőr irányában, hogy a rendezvény területén egy télikabát eltűnt. Az egyik rendezvényen tartózkodó személy tett az őrnél bejelentést a potenciális elkövető személyének a megjelölése mellett. A bejelentő személy a panaszost gondolta az elkövetőként, hiszen mindvégig a rendezvényen tartózkodott és számos táskát volt nála, amelyek meg voltak pakolva, de kérésére azokat nem ürítette ki. Ezt követően kereste meg az őrt, aki haladéktalanul jelentette az esetet a rendőröknek. Tekintettel arra, hogy a közölt információk

alapján minden bizonyossággal nem tudtak a rendőrök arról meggyőződni, hogy a kabát eltulajdonítás következtében tűnt el avagy sem, így a gyanú tisztázása érdekében intézkedési kötelezettség keletkezett az oldalukon. Ezen bejelentés, tudomás alapján vonták intézkedés alá a panaszost.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdés szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. A (2) bekezdés alapján a szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására. A (3) bekezdés szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és – amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele – rendelkezik a tevékenység ellátásához, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Mind a panaszos, mind pedig a rendőrség azonos tartalmú tájékoztatást nyújtott a Testületnek annak kapcsán, hogy a panaszossal szemben felmerült a gyanú atekintetben, hogy a bejelentő személy télikabátját (pontosabban, mint ahogyan az a rendőri jelentésekből kiderül a férje télikabátját) talán eltulajdoníthatta. A bejelentő erről tájékoztatta az őrt, aki haladéktalanul értesítette a rendőröket. A panaszos az intézkedés kezdetén tudtában volt azzal, hogy a bejelentő a kabát eltulajdonításával vádolja.

A Testület véleménye szerint a bejelentő által a biztonsági őrnek és így közvetetten a rendőrségnek közölték alkalmasak volt arra, hogy az alábbi szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút keletkeztessék, amely a rendőrség oldalán, az Rtv. 13. § (1) bekezdésében és a Szolgálati Szabályzat hivatkozott szakasza értelmében intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 177. §-ában szabályozza a tulajdon elleni szabálysértést. A hivatkozott szakasz (1) bekezdés a) pontja szerint, „Aki ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást [...] követ el, úgyszintén, aki e cselekmény elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.”

A Testület ahhoz, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének keletkezése kérdésében állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja. A bejelentő vajon olyan információkat hozhatott-e a rendőrség tudomására a panaszossal szemben, amelyek alkalmasak lehettek intézkedési kötelezettséget keletkeztetésére a rendőrség oldalán.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely szabálysértés elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során szerencsés helyzetben volt, hiszen mindkét fél azonos tartalmú információkat hozott a tudomására, amelyeket a Testület – emiatt – tényként kezelt. A rendezvény területén tartózkodó személy (T. M. N. E.) a panaszoson kereste a férje elveszett télikabátját, hiszen a panaszos is végig a rendezvény területén tartózkodott és nála több táská is volt. A panaszos táskáinak a tartalmát meg akarta tekinteni, de ezt a panaszos nem engedte meg neki. Ezt követően tett bejelentést a rendezvény biztosítását ellátó biztonsági őrnél, hogy gyanúja van atekintetben, hogy a panaszosnál lehet a férje elveszett télikabátja. Az őt a bejelentést haladéktalanul közölte a rendezvény biztosításában részt vevő rendőröknek, akik a faluház előtti közterületen tartózkodtak.

A Testület véleménye szerint a bejelentő által meghatározottak, így nevezetesen: (1) elveszett a férje télikabátja; (2) a rendezvény során; (3) és az valószínűleg a panaszosnál van mind olyan körülményeknek tekinthetők, amelyek alkalmasak a tulajdon elleni szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú keletkeztetésére. A Testület álláspontja szerint a felmerült egyszerű gyanú olyan fokúnak tekinthető, amely alkalmas a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkeztetésére. A rendőrségnek ez alapján ugyanis kötelezettsége, hogy a bejelentésben közöltek valóságáról meggyőződjön és amennyiben azok megalapozottak annak megfelelően fogantatja a további intézkedéseket.

Ezen körülményre tekintettel a Testület szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet amiatt, hogy őt intézkedés alá vonták, mert a rendőrségnek a panaszossal szemben, szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút tisztázni kellett.

2) A Testület ezt követően a panaszos csomagjainak az átvizsgálását vizsgálta meg.

A rendőrség tényelődása szerint a panaszossal szemben csomagátvizsgálást hajtottak végre, hiszen a tulajdon elleni szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú tisztázása számukra ezt kötelezővé tette. A rendőrség tényelődása szerint a panaszos birtokában több táská volt, amelyek tartalmát szemrevételezéssel nem lehetett megállapítani, így a panaszost kérelmezték a táskák tartalmának a bemutatására. A panaszos kétszeri felszólítást követően, arrogáns módon tett eleget a felszólításban foglaltaknak úgy, hogy egyesével kiemelte a táskákban lévő ruhaneműket, azokat kihajtogatta, a magasba emelte, majd azokat elengedte úgy, hogy a földre essenek. Az elveszett kabátot nem tartalmazták a táskák.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást

és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Ezt egészíti ki a (2) bekezdés azzal, hogy több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A csomagátvizsgálás jogalapját az Rtv. 30. §-a teremti meg. Az (1) bekezdés értelmében a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A (2) bekezdés továbbá előírja, hogy a rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.

Tekintettel arra, hogy a Testület az előző [1) alpont] pontban kifejtette, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, mert vele szemben tulajdon elleni szabálysértés elkövetésére vonatkozó gyanú keletkezett, így a rendőrségnek arról kellett meggyőződnie, hogy a gyanú valós-e és amennyiben igen, akkor az a helyszínen rendelkezésre álló lehetőségekhez mérten milyen fokban alapozható meg.

A Testület véleménye szerint az intézkedő rendőrök – figyelemmel az Rtv. 15. §-ában foglaltakra – az arányosság követelményét szem előtt tartva alkalmazták a panaszossal szemben csomagátvizsgálás intézkedést. Ez minősült ugyanis azon arányos, a lehető legkisebb sérelemmel járó intézkedésnek, amellyel a panaszossal szemben felmerült gyanú kizárható vagy megalapozható.

Mindezekre tekintettel a végrehajtott csomagátvizsgálásra a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazással rendelkezett és ezért nem sérült a panaszos tulajdonhoz és tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

3) Végezetül a panaszos kifogásolta a vele szemben intézkedő rendőrök fellépését, vagyis azt, ahogyan őt intézkedés alá vonták és ahogyan az intézkedés során vele bántak.

a) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök durva módon léptek fel vele szemben.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos által felhozottak valóság alapját, hiszen a rendőri intézkedés során kulturált módon kommunikáltak vele, a kellő fokú segítséget és tájékoztatást is megadták a részére. Figyelembe vették azt, hogy mozgássérült.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon

rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is elsősorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület feloldhatatlan ellentmondásba ütközött a történeti tényállás kialakítása során, amikor a két fél tényelődását értékelte; emiatt nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek a birtokában megvizsgálhatta volna a panaszos által előadott kifogások megalapozottságát. **Ezen körülményre figyelemmel a Testület csakis úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök által használt hangnem, a durva rendőri interakció vonatkozásában.**

b) A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben a rendőrök úgy léptek fel, hogy többen látták magát az intézkedést, amely így, emiatt nagyon megalázó volt a számára, mert egy kis faluban lakik.

A rendőrség egybehangzó és határozott módon visszautasította a panaszos által előadottak valóságalapját. A panaszos csomagját a faluház egy zárható iroda helyiségében, zárt ajtó mögött hajtották végre. Illetéktelen személy annak végrehajtása során nem tartózkodott a helyiségben. A két rendőr, a panaszos és egy fő biztonsági őr volt annak során jelen.

A Testület ismételten hivatkozik az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület gyakorlatában rendszeresen előfordulnak olyan ügyek, amelyekben a rendőri intézkedés nyilvános helyen, alkalomadtán szomszédok, vagy munkatársak szeme láttára zajlik. A Testület rendszerint abból indul ki hasonló esetekben, hogy a nyilvánosság bizonyos mértékig elkerülhetetlenül a rendőri intézkedések velejárója.

Jelen esetben a Testület a felek tényelődásai között feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt, amely kapcsán nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek a birtokában egyértelműen megítélhető volna a panaszos kifogását. Ezen körülmény miatt a Testület csak úgy határozhatott, hogy **a panaszos jó hírnévhez való jogának a sérelme nem megállapítható.**

V.

A Testület eljárásában megvizsgálta azt, hogy vajon a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezett a panaszossal szemben rendőri intézkedést, amely kapcsán azt az álláspontot alakította ki, hogy a panaszossal szemben felmerült szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú tisztázása érdekében a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett, amely miatt intézkedés alá kellett vonni a panaszost; ezen körülmény miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga nem sérült. A Testület megállapította, hogy a gyanú tisztázása érdekében végrehatott csomagátvizsgálás szintén jogszerűen került foganatosításra, így az nem sértette a panaszos tulajdonhoz és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát. A durva rendőri fellépésre vonatkozó kifogást a Testület érdemben nem tudta megvizsgálni az egymásnak ellentmondó tényelődás miatt, így úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A panaszos véleménye szerint jó hírnevét sértő rendőri intézkedés megítélése kapcsán – szintén ugyanezen okból kifolyólag – a Testület nem tudott olyan történeti tényállást kialakítani, amely alapján alaposan megvizsgálhatta volna a kifogás valóságalapját, ezért csak úgy dönthetett, hogy a panaszos jó hírnévhez való jogának a sérelme nem megállapítható.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az intézkedést foganatosító rendőri szervhez való áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

Budapest, 2017. április 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET